

Zonnewende

**Mijn hulp is van de HERE,
Die hemel en aarde gemaakt heeft.**

Psalm 121:2

Stap voor stap

Wees voor de toekomst niet bevreesd
vertil je niet aan het gewicht
van elke dag die voor je ligt.
Ben ik niet steeds nabij geweest?

Verwacht niet alles tegelijk,
maar reken op mijn Vaderschap.
Soms is slechts één bewuste stap
belangrijk in mijn Koninkrijk.

Groeien gaat langzaam, het kost tijd.
Een bloem begint als kleine knop.
Al denk je eerst: het schiet niet op,
toch gaat ze open, stralend wijd!

*Uit: Vrede in de storm
Van: Hermien Henning*

2019

Onze zorgen op de Here werpen betekent niet dat Hij ze direct wegneemt, maar wel dat Hij in die zorgen voor ons zorgt.

Ieder op zijn plaats

Een groep wolven:

De eerste drie zijn oud of ziek, ze geven het tempo van de hele groep aan.

Als het andersom was, zouden ze achter blijven, het contact met de groep verliezen en in geval van een aanval zouden ze opgeofferd worden.

Dan komt de frontlinie van 5 sterke wolven, gevolgd door het peloton, met daarachter de 5 sterkste wolven van de groep. Achteraan loopt de leider, die vanaf daar goed overzicht heeft en alles goed kan regelen.

Wat een voorbeeld voor ons.

Of we nu voorop lopen, of bij de eerste wolven behoren, of het peloton zijn of de laatste wolven.

Dé Leider, Jezus Christus, houdt het overzicht.

We mogen allen onze plaats innemen en onder Zijn toezicht samen onderweg zijn.

Bron onbekend

Onderweg

We zijn op doorreis naar een Land waar geen pijn is en geen verdriet, doch wel een sterke liefdesband, want de satan verblijft daar niet.

We zijn op doorreis naar een Rijk van liefde, vrede en geluk.

Geen strijd, want allen zijn gelijk, ontheven van de aardse druk.

Op doorreis naar 't Beloofde Land, naar d' ons toebereide woning, leidt ons de liefdevolle hand van ons aller Heer en Koning.

Uit: De beste reisgenoot

Van: C. Houterman-Verrijzer

Moe zijn van ...

Jezus was vermoeid van de reis en ging zo bij de bron zitten.

Johannes 4:6

Vermoeidheid is een zaak waarmee iedereen op z'n tijd heeft te maken. De tijd om te slapen, lijkt vaak te kort te zijn, terwijl het werk dat op ons wacht, soms te veel van onze krachten lijkt te vergen.

Bij de Heer Jezus vinden we echt medeleven. Hij was tijdens zijn leven op aarde – met eerbied gezegd – niet boven deze lichamelijke zwakheid verheven. Een lange voetreis vermoeide Hem, evenals een inspannende werkdag. Hoe moe zal Hij zijn geweest, toen Hij in het schip op een kussen sliep! Zelfs de opkomende storm had Hem niet gewekt, ja, kón Hem niet wekken.

Nu is de Heer Jezus in de hemel, maar Hij vergeet nooit wat Hij hier als Mens heeft ervaren. Ook met betrekking tot vermoeidheid, mogen we op Zijn begrip rekenen. Als we niet meer verder kunnen, mogen we eenvoudig zeggen: ‘Heer Jezus, U weet hoe ik mij nu voel; Help mij!’

Misschien ben ik niet lichamelijk moe, maar moe van het volharden, omdat de beproeving, de ziekte, de moeilijke omstandigheden al zolang aanhouden. Ook met deze uitputting mag ik in kinderlijk vertrouwen tot Hem komen, Die in alle dingen is verzocht als wij, met uitzondering van de zonde.

Ja, Hij kent onze zwakheden niet slechts van horen zeggen, maar uit eigen ervaring. Ik mag zeker zijn van Zijn medeleven.

Uit: Aan zeer stille wateren

Help mij!

Here God, wil mij bevrijden
van mijn angst en van mijn lijden –
Here God, ik ben zo moe,
't helpt niet wat ik zelf ook doe.

Hulp'loos kom ik tot U vluchten
in mijn tranen en mijn zuchten –
Kon mijn ziel ten hemel varen,
niets zou mij op aard' bewaren.

Alles, alles kan ik missen,
slechts U kunt mij vergewissen
van een leven voor Uw troon,
dicht bij U en bij Uw Zoon.

Lam van God, zie op mij neder,
geef mij moed en krachten weder -
U, die 't diepste leed moest lijden,
U weet alles van mijn tijden!

*Uit: Mijn tijden zijn in Uw hand
Van: Joke van Sliedregt*

**Voor God maakt het niet uit
wie we zijn, maar wie Hij
in ons leven kan zijn.**

Een lied in de nacht

Heerlijk, als je bootje op rustig vaarwater rond kan dobberen! Samen met mijn lieve man genoot ik van het leven. We wandelden over de Tiendweg, fietsten langs de Lek, bezochten interessante museums. We genoten van onze oudste zoon die nog thuis woonde en van onze jongste zoon en zijn vrouw die alweer een jaar getrouwd waren en een uurtje verderop woonden. En dan mijn klas! Zeventien leuke kinderen in groep 3. De één knuffelde nog meer

dan de ander, maar stuk voor stuk konden ze er wat van. Soms kon ik bijna geen stap verzetten op het schoolplein zonder dat ze hun armen om me heen sloegen en moest ik bijna boos worden om te zorgen dat ze me los lieten. Die schattige, lieve kinderen! Ach ja, kleine zorgen waren er natuurlijk altijd. Die controles ieder jaar op de breast clinic van het Albert Schweitzerziekenhuis ... Leuk was anders. Maar och, op een enkele keer onraad na was de uitslag steeds goed geweest en was ik nu alweer tien jaar 'schoon' van borstkankercellen. Zo'n jaarlijkse controle hoorde er gewoon bij, en de wetenschappers verklaarden toch dat je na tien jaar helemaal genezen was? Mooi zo, die grens had ik bijna bereikt. Ik kon rustig in mijn schuitje verder dobberen.

Totdat het bootje in wild water kwam. Het bleek een stroomversnelling te zijn. 'Wit vlekje', was de eerste alarmerende opmerking van de radioloog. Er volgde een echo. Een puntie. MRI scan. Nog een puntie met MRI scan, want 'we weten het niet zeker'. Het bootje slingerde onstuimig heen en weer op een ware wildwaterbaan. Het ene onderzoek was amper klaar, of het volgende kwam alweer. Soms schokte het bootje op de woeste golven, soms zat het vast tegen de oever, om dan opnieuw weg te schieten in een ongewisse baan. Uiteindelijk werd het naar een klein haventje geloodst waar de verdere vaarroute bepaald zou worden. Allereerst een operatie.

Na die hoge golf met een witschuimende kop kon het bootje een momentlang naar de oever koersen, waar talloze toeschouwers gereed stonden om het scheepje te verzorgen. Ze lieten weten dat ze met de reis meeleefden. Ze vertelden dat ze iedere dag aan de grote Stuurman vroegen of Die het wilde bewaren op de heftige zeereis. Een momentlang kon ik uitrusten en me sterken met de uitingen van al die warme, meelevende mensen. 'De koffie staat altijd voor je klaar, hoor.' 'Als ik bij je was, zou ik nu dicht naast je komen zitten.' 'Als het nodig is, dan wil ik je graag rijden.' 'Kind, wat een zwaar traject. Ik denk aan je.'

Na een poosje rust bij de aanlegplaats werden de touwen losgemaakt en moest het bootje verder varen. Zestien bestralingen. Vervolgens een traject van chemo- en immunokuren.

De arts vertelde: 'Volgend jaar om deze tijd bent u klaar.'

Wat?! Een jaar lang?! Alles had ik tot nu toe met Gods hulp aan gekund, maar dertien weken lang iedere week een chemo-kuur en vervolgens de rest van het jaar om de drie weken een immunokuur? Op dat moment klapte ik in elkaar. Dit kon niet. Het was te veel voor mijn bootje. Een noodschreeuw welde in me op: 'Dat kan ik helemaal niet!'

Ik was bang, maar ik wilde zonder angst zijn. God zorgt immers?

Ik zag er enorm tegenop, maar ik wilde het overgeven. God gaat toch met me mee?

Ik was onrustig, maar ik wilde kalm zijn. Mijn toekomst is toch zeker in Gods hand? Ik wilde dat allemaal wel, maar ik kon het niet. Er was maar één ding dat ik kon: Mijn handen vouwen en bidden: 'Here, wilt U mij Uw vrede geven?'

En Hij deed dat.

Toen ik op een morgen wakker werd, zong er een lied in mijn hoofd rond. Die afgelopen nacht had ik in mijn dromen steeds gezongen: 'Hij bedekt mij, Hij bedekt mij, en geen kwaad komt ooit nabij mij... 'k Rust dan veilig in Zijn hand.'

Mooi. Prachtig. Maar ook vreemd. De melodie kende ik, de woorden kwamen me vaag bekend voor. Dit lied zong ik nooit meer! Het moest jaren geleden zijn dat ik het voor het laatst gezongen had. Zou het in de bundel van Johannes de Heer staan? Daar had ik nooit meer uit gezongen. De laatste keer moest bij mijn ouders thuis geweest zijn. In de tijd dat wij als gezin twee liederen na de avondmaaltijd met elkaar zongen. Dat was verplichte kost, die wij als pubers beslist niet altijd waardeerden. Hoe oud zou ik geweest zijn? Zeventien? Achttien? Ik zocht op zolder naar een oude liedbundel, bladerde erin en jawel hoor, daar stond het lied.

Nu, na bijna vijftig jaar gaf de Here mij dit lied opnieuw. Het was zo waar: 'Hij geeft het Zijn beminden in de slaap.' Nee, het bootje kwam niet onmiddellijk in rustig vaarwater, het had nog veel woeste golven voor de boeg. Maar de grote Stuurman gaf mij rust in mijn hart, hoe de zeereis verder ook zou verlopen. Hij was aan boord. En dat is Hij nog steeds.

*'Als de levensstormen woeden
rondom mij op zee of land.
Dan zal ik mijn toevlucht zoeken
in de schaduw van Gods hand.
Hij bedekt mij, Hij bedekt mij!
En geen kwaad komt ooit nabij mij.
Hij bedekt mij!
'k Rust dan veilig
in de schaduw van Gods hand.'*

Janny den Besten

Troostrijke wetenschap

Ik weet in moeite en verdriet,
dat U, o God, mij altijd ziet.
En waar ik nergens U aanschouw,
mag 'k weten van Uw wond're trouw.

Ik weet in dikke duisternis,
dat God altijd Dezelfde is.
Dat U ook in die donkerheid
mij vasthoudt en mij zeker leidt.

Ik weet het als ik moed'loos ben,
U toch mijn diepste wezen kent.
Dat als mijn pad door dalen gaat,
U, Here, mij daar niet verlaat.

Geef, Heer dat deze wetenschap
mij troosten zal van stap tot stap,
totdat U straks mijn tranen droogt.
Dan wordt voorgoed Uw Naam verhoogd.

*Uit: Mijn rechterhand gevat
Van: M.A. Groeneweg-de Reuver*

Zou Hij, die het oor plantte, niet horen?

Psalm 94:9a

Misschien hebt u Psalm 94 nog niet zo vaak gelezen.

Mogelijk bent u er wel eens aan begonnen en hebt u daarna maar een andere Psalm genomen. Want, laten we eerlijk zijn, we worden er niet meteen erg vrolijk van, hoewel het opschrift anders doet vermoeden.

Maar dan, onverwacht eigenlijk, staan daar die paar woorden zoals de titel van dit stukje aangeeft.

Dan worden we als het ware wakker geschud: *Zou Hij, die het oor gemaakt heeft, Zelf niet horen?*

Het kan gebeuren dat we diep in de zorgen zitten of ziekte ons in een situatie brengt dat alles donker lijkt. We bidden en merken niet dat God ons hoort. Hoort God het dan niet? En wat, als ons bidden helemaal achterwege blijft door pijn of verdriet?

Psalm 94 geeft ons antwoord. God heeft het gehoor geschapen. Hij hoort!

En als ons bidden even verstomt? Ook daarop geeft deze Psalm antwoord in vers 11a: *'De HERE kent de gedachten der mensen'*.

Tot slot citeer ik nog een paar regels van een oud lied dat nog steeds actueel is:

*Als g' in nood gezeten,
geen uitkomst ziet,
wil dan nooit vergeten,
God verlaat u niet.*

Harry Springer

Dank voor het gebed

Ik dank U, Heer', voor het gebed.
Ik dank U dat Gij mij wilt horen.
Alhorend moeten zijn Uw oren;
zelfs als ik fluister hoort Gij het.

Nee, niet zelfs als ik fluister, Gij hoort zelfs als ik nog niets gezegd heb, wanneer ik nauw'lijks overlegd heb wat ik zal bidden, hoort U mij.

Gij weet wat in mij is ontstaan.
Gij kent mijn danken en mijn klagen,
de aard', de oorsprong van mijn vragen.
Gij hoort en niets zal U ontgaan.

Gij hoort en maakt bij U mij stil.
Gij, God, zijt groot en goed en heilig.
Bij U is heel mijn wezen veilig,
bij U, Die hoort om Christus' wil.

Uit: Zonlicht door de ramen

Van: Jo van Veen-Nusmeijer

**Het lichaam kan
ons aardig onderuit halen,
maar God
wil ons er bovenuit tillen.**

Dankbaar

Bij het begin van het nieuwe jaar mogen we alle lezers van ons blad en alle gevers van financiële middelen hartelijk danken voor uw betrokkenheid met het werk van Zonnewende.

Met elkaar mogen we ook in het jaar 2019 ons steentje bijdragen.

Nogmaals onze hartelijke dank.

Het bestuur

Beste Zonnewendevrienden

Enige tijd geleden had ik het voorrecht om een uitleg over Psalm 27 te horen.

De Psalm begint zo:

*De HERE is mijn licht en mijn heil,
voor wie zou ik vrezen.*

Eigenlijk zouden we bij het lezen van het woord *mijn* onze naam moeten invullen.

De Psalmdichter kon de moeiten in het leven niet uit de weg gaan, ze waren er gewoon. Maar, hij leerde ze wel zien in zijn relatie tot God. Eigenlijk moet ik zeggen: In Gods relatie tot Hem. David, die deze Psalm schreef is niet beschaamd uitgekomen. Dat lezen we in veel van zijn psalmen. Zijn verhaal over Gods uitreddingen zou ook het onze kunnen zijn. Trouwens, we kunnen er in deze Groet al over lezen. Soms is het goed om ons verhaal aan het papier toe te vertrouwen. Het lijkt misschien niet spectaculair, maar als je het zo van het papier leest, dan zie je dat er na de diepte hoogte komt. Zo zelfs, dat een klaagzang een loflied gaat worden.

Wat zou het fijn zijn als we elkaar onderweg, ook in het jaar 2019, mogen bemoeiden om blijvend op de Here te zien en onze hulp van Hem te verwachten. Hij zal ons, naar Zijn beloften, niet beschamen.

*Dat 's HEREN zegen op u daal,
zijn gunst uit Sion U bestraal'.
Hij schiep 't heelal, zijn naam ter eer:
looft, looft dan aller heren HEER!*

Het ga u goed naar lichaam, ziel en geest onder Gods zorg.

*Een hartelijke groet van
L. van Koppen*

Website

Misschien kunt u ook eens op onze website kijken. Er zijn gedichtenbundels, kaarten en zondagsgroeten te bestellen. Verder staat het blad de Groet ook op de website.

Bemoediging

*Wie op het woord acht geeft,
zal het goede vinden;
ja, welzalig hij,
die op de HERE vertrouwt.*
Spreekwoorden 16:20

**Ook in de strengste winter
draagt de aarde
een nieuwe lente in haar schoot**

*Uit: Glimlach in woorden
Van: Nel Benschop*

Mededelingen

Zonnewende heeft tot doel: te troosten en te bemoedigen vanuit het evangelie van Jezus Christus.

Zonnewende heeft **Correspondentiegroepen**: Zieken en gezonden schrijven ter bemoediging van elkaar, in groepjes (afdelingen) van 6 à 8 personen in een schrift dat onder hen circuleert.

De **Zondagsgroet**, zie informatie in de kolom hiernaast, wordt regelmatig verstuurd aan velen die het moeilijk hebben.

Het Zonnewendeblad, de **Groet**, verschijnt 4x per jaar in een oplage van 20.000 ex. en wordt gratis gestuurd aan belangstellenden. Het is mogelijk om meerdere exemplaren te bestellen.

De Groet is ook verkrijgbaar in gesproken vorm. Voor informatie hierover:

C.B.B. te Ermelo, tel. 0341 – 565499.

Wilt u meer weten over het Zonnewendewerk?

Neem dan contact op met mevr. Schuring.

Zie adres in de colofon, rechts onderaan.

Zij geeft u graag informatie.

Kijkt u ook eens op www.zonnewende.info

Brochures

Mijn Herder	€ 0,60
Psalm 23 (door een Syrische herder)	€ 0,60
Kracht van boven	€ 0,75
Zingen - blij toe	€ 0,80
De Here is nabij	€ 1,50
Ik ben met u	€ 1,75
Niet meer ver (gedichten van G. Fidler)	€ 1,95
Van Hem is mijn verwachting	€ 1,95
Deze brochures bevatten korte pakkende stukjes en/of gedichten.	

Kaarten met Bijbeltekst

nr. 1: mapje van 10 st. € 3,75	Nieuw
(prachtige gevarieerde kaarten);	
nr. 2: mapje van 8 st. € 3,85	Nieuw
(prachtige gevarieerde kaarten);	
nr. 3: mapje van 8 st. € 3,85	
(Hartelijk Gefeliciteerd);	
nr. 5: mapje van 8 st. € 3,85	
(Veel Sterkte en Ter Bemoediging);	
nr. 6: mapje van 4 st. € 1,95	
(condoleancekaarten)	

Jubileumboek 100 jaar Zonnewende € 4,85

Zondagsgroeten

Een stevig kaartje van 13x8 cm. Op de voorkant een mooie tekening van bv. een bloem of vogel. Daarnaast in duidelijke letters een vertroostende tekst uit de Bijbel. Op de achterkant een gedicht, lied of spreuk die bij de tekst past. Serie 19, 56 kaartjes (in 1 kleur) € 1,00. Serie 21, 60 kaartjes (vogels), vierkleurendruk € 2,50. Serie 22 (vlinders) en serie 23 (paddenstoelen), 60 kaartjes in vierkleurendruk € 3,00. Bijpassende envelopjes € 2,00 per 50 st.

Gedichtenbundels

In de bundel 'Bemoediging' staan 61 gedichten van Mevr. N.C. Otgaar. Deze bundel ziet er prachtig uit en de inhoud is bijzonder waardevol. Dit geldt ook voor haar bundel 'Zie omhoog'. Daarin staan ruim 450 gedichten.

'Bemoediging' € 4,50.

'Zie omhoog' € 9,95.

De prijzen van de kaarten, zondagsgroeten, envelopjes en brochures zijn exclusief porto. Ze zijn evenals de gedichtenbundels te bestellen via Mevr. Schuring, zie adres onderaan. Betaling, na ontvangst van de bestelling, kan plaatsvinden op de rekeningnummers van St. Zonnewende, zie hieronder.

Jonkvrouw M.C.W. Calkoenfonds

Doel: het verspreiden van de uitgaven van Stichting Zonnewende aan hen die thuis of in ziekenhuizen worden verpleegd.

Ontvangen giften 3^e kwartaal 2018: € 1837,90

Hartelijk dank aan alle gevers!

Voor hen die het Zonnewendewerk financieel willen steunen:

IBAN nr.: NL19 INGB 0000 2168 61 en

IBAN nr.: NL25 RABO 0341 8428 34

Vanuit Europa: BIC nr.: INGBNL2A

t.n.v. St. Zonnewende Winschoten.

We vragen uw gebed voor dit werk.

Uitgave: Stichting Zonnewende
Verschijnt vier maal per jaar

Correspondentie- en besteladres:

Mevr. M. Schuring

Stationsweg 3A

9671 AL Winschoten

telefoon 0597 - 414 908

E-mail: correspondentie@zonnewende.info

www.zonnewende.info/privacyverklaring